

Tekrar Eden Aftöz Stomatitlerde Immunoterapinin Rolü

Dr. Osman ERDOĞAN (*)

(sayıdan devam)

Lezyonların büyülüük ve ağızdaki yerlerine göre dağılımı : Büyüklükleri 1-5 mm. arasında olan 36 lezyonun 8 tanesi (% 22,3) duvar, 19 tanesi (% 52,7) dilde, 1 tanesi (% 2,7) gingivada tespit edilmiştir (Tablo : 7).

1-5 mm. Büyüklüğündeki Lezyonların Ağızdaki Dağılımı

Sınıfı %	Dudak	Yanak	Dil	Gingiva
Nemi	8/%22,3	8/%22,3	19/%52,7	1/%2,7

Tablo : 7

Büyüklükleri 5-10 mm. arasında olan 9 lezyonun 5 tanesi (%

İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Ağız Hastalıkları Kürsüsü

55,5) dudakta, 3 tanesi (% 33,3) dilde, 1 tanesi de (% 11,1) yanakta görülmüştür (Tablo : 8).

5-10 mm. Büyüklükteki Lezyonların Ağızdağı Dağılımı			
Lokalizasyonu	Dudak	Dil	Yanak
Sayı	5	3	1
%	% 55,5	% 33,3	% 11,2

Tablo : 8

Büyüklükleri 10 mm. den çok olan toplam 5 lezyonun 2'si (% 40) yanakta, 3'ü de (% 60) dilde meydana gelmiştir. (Tablo : 9)

10 mm. den Büyük Lezyonların Ağızdağı Dağılımı		
Lokalizasyon	Yanak	Dil
Sayı / %	2 / % 40	3 / % 60

Tablo : 9

Dudaklarda çıkan 1-5 mm. arası lezyonlar 8 tanedir (% 61). 5-10 mm. arası lezyonlar ise 5 tanedir. (% 39) Dudaklarda 10 mm. den büyük lezyon çıkmamıştır. (Tablo : 10)

Dudaklardaki Lezyonların Büyüklüğe Göre Dağılımı			
Büyüklüğü	1-5 mm. arası	5-10 mm. arası	10 mm. den büyük
Sayı	8	5	—
%	% 61	% 39	—

Tablo : 10

Gingivada 1-5 mm. arası büyüklükte 1 tek lezyon tesbit edilmiştir. Dilde meydana gelen 25 lezyonun 19 tanesi (% 76) 1-5 mm. arasında, 3 tanesi (% 12) 5-10 mm. arasında, 3 tanesinde (% 12) 10 mm. den büyuktur. (Tablo : 11)

Dudaklardaki Lezyonların Büyüklüğe Göre Dağılımı

Büyüklüğü	1-5 mm. arası	5-10 mm. arası	10 mm. den büyük
Sayı	19	3	3
%	% 76	% 12	% 12

Tablo : 11

Yanaktaki 11 lezyonun 8 tanesi (% 72,7) 1-5 mm. arasında, 1 tanesi (% 9) 5-10 mm. arasında, 2 tanesi de (% 18,2) 10 mm. den büyuktur. (Tablo : 12)

Yanaktaki Lezyonların Büyüklüğe Göre Dağılımı

Büyüklüğü	1-5 mm. arası	5-10 mm. arası	10 mm. den büyük
Sayı	8	1	2
%	% 72,7	% 9,1	% 18,2

Tablo : 12

Dilde toplam olarak 25 lezyon tesbit edilmiştir. Bunlardan 8'i (% 32) dil altında, 7'si (% 28) dil üstünde, 10 tanesi de (% 40) dil kenarında çıkmıştır. (Tablo : 13)

Dildeki Lezyonların Dağılımı			
Lokalizasyon	Dil altı	Dil üstü	Dil kenarı
Sayısı	8	7	10
%	% 32	% 28	% 40

Tablo : 13

Dudaklarda çıkan toplam 13 lezyonun 8 (% 61) i alt dudakta, 5 (% 39) i de üst dudakta tespit edilmiştir. (Tablo : 14)

Dudaklardaki Lezyonların Dağılım		
Lokalizasyon	Alt Dudak	Üst Dudak
Sayı	8	5
%	% 61	% 39

Tablo : 14

Tekrarlayan aftör stomatit şikayetleri ile kliniğimize başvuran 65 hastadan alınan anemnezlere göre etiyolojilerini bakterilere bağladığımız 15 tanesine otovaksen tedavisi uygulanmıştır. Otovaksen tedavisine tabi tuttuğumuz hastalara önce etkili antibiyotik verilmiştir. Antibiyotik tedavisi hastadan elde edilen bakterilerin hassasiyet deneyleri sonucuna göre uygulanmıştır. Hastalara mümkün olduğu kadar aynı antibiyotik verilmiş, bu sağlanamadığı takdirde başka bir antibiyotik tatbik edilmiştir. Buna göre hastalara verdigimiz antibiyotikler şöyle sıralanmaktadır : (Tablo : 15) Bakteri elde ettiğimiz 13 vakadan 12'sine eritromisin, 1'sine de tetrasiklin verilmiştir.

Hastalara verilen antibiyotik		
Antibiyotik ismi	Eritromisin	Tetrasiklin
Hasta sayısı		
13 / %	12 / % 91,29	1 / % 8,71

Tablo : 15

Bakteri Suşu	α Hemolitik Strep.	β Hemolitik Strep.	Non hemolitik Strep.	Neisseria	Haemophilus haemolyticus
Suşa en etkili	Eritromisin	Penisilin	Eritromisin	Kloramfenikol	Kloramfenikol
3 anti- biyotik	Kloramfenikol	Kloramfenikol	Eritromisin	Neomisin	Tetrasiklin
	Neomisin	Eritromisin	Streptomisin	Kanamisin	

Tablo : 16

Yapılan antibiyogram sonuçlarına göre identifiye ettiğimiz her suş için etkili 3 antibiyotik aşağıda tablo halinde gösterilmiştir. (Tablo : 16)

Hastalardan identifiye edilen suş sayısının değerlendirilmesi şu tabloyu ortaya çıkarmıştır : 2 Hastada hiç suş ürememiş, 3 hastada 1 suş, 5 hastada 2'ser suş, 3 hastada 3'er suş, 2 hastada da 4'er suş identifiye edilmiştir. (Tablo : 17)

Hastalardan Elde Edilen Suş Sayısı						
Suş Sayısı	Üreme Yok	1 Suş	2 Suş	3 Suş	4 Suş	
Hasta Sayısı	2	3	5	3	2	

Tablo : 17

Otvaksen uyguladığımız hastalardan identifiye edilen bakteri suşları ve sayıları şöyledir : (Tablo : 17) 15 Hastadan alınan muayene materyelinden 5 değişik bakteri suşu elde edilmiştir. 12 Hastada alfa hemolitik streptokok, 2 hastada Haemophilus haemolyticus, 10 hastada Neisseria, 2 hastada beta hemolitik streptokok, 4 hastada Nonhemolitik streptokok elde edilmiştir.

Identifiye Edilen Suşlar (Genel)						
Suşun İsmi	Üreme Olmayan	σHem. Strep.	Haem. haemol.	Neisseria	βHemo. Strep.	Non. Hem. Strep.
Hasta Sayısı	2	12	2	10	2	4

Tablo : 18

İdifiye edilen suşların kadın erkek ayırmına göre değerlendirilmesinde şöyle bir tablo ortaya çıkmıştır : 12 Alfa hemolitik strep-

susuşunun 5'i kadın, 7'si erkekten, 2 Haemophilus haemolyticus ikisi de erkekte, 10 Neisseria suşunun 5'i kadın, 5'i erkekte, hemolitik streptokokun 1'i kadın - 1'i erkekte, 4 nonhemolitik streptokokun 2'si kadın - 2'si erkekte elde edilmiş; 2 kadın hastadan bakteri elde edilememiştir. (Tablo : 19)

İdentifiye Edilen Suşlar (Kadın-Erkek Durumuna Göre)

	σHem. Strep.	Haem. haemol.	Neisseria	βHem. Strep.	hem. Strep.	Non. Olmayan Olmayan
Kadın	5	—	5	1	2	2
Erkek	7	2	5	1	2	—

Tablo : 19

Otovaksen tedavisine tabi tuttuğumuz 15 hastadan, elde ettiğimiz sonuçlar : 2 Hastada (% 13,2) bakteri ürememiştir. 2 Hastada 2 otovaksen uygulaması sonunda, klinik olarak bir iyileşme olduğu gibi, nükslerin önlenmesi ve nüksler arasındaki sürelerin uzaması gibi müsbat bir sonuç alınamamıştır. 6 Hastada (% 40,4) aşının bitiminden sonra 2 aylık bir zaman nüks olmamıştır. 2 Ay sonra tekrar nüksler başlamış, bu hastalarda nüksler arasındaki süreler daha uzamıştır. Aşı sonrasında çıkan lezyonların büyülüklerinde bir değişiklik olmamasına karşılık, aftaların akut safhaları kısalmıştır. Lezyonların şiddeti, aşı öncesi döneme oranla belirli bir şekilde hafiflemiştir. 5 Hastada % 33,3 otovaksen sonunda bir bağışıklık sağlanarak nüks'lerin önlenmesi mümkün olmuştur. (Tablo : 20)

Otovaksen Neticeleri (Genel)

Bağışıklık Süresi Olamayan	Üreme Olamayan	Bağışıklık Vermeyen	2 Aylık Bağı- şıklık Veren	6 Aylık bağışıklık veren
Sayı	2	2	6	5
%	% 13,3	% 13,3	% 40,1	% 33,3

Tablo : 20

Otovaksen neticelerinin kadın-erkek ayırimına göre değerlendirilmesi şu sonuçları vermiştir : 8 Kadın hastanın 2'sinde bakteri ürememiştir. 4 Kadın hastada 2 ay, 2 Kadın hastada da tam bağışıklık sağlanmıştır. 7 Erkek hastanın 2'sinde bağışıklık sağlanamamış, 2'sinde 2 ay, 3'ünde de tam bağışıklık sağlanmıştır. (Tablo : 21)

Otovaksen Neticeleri (Kadın-Erkek)				
Bağışıklık Süresi	Üreme Olmayan	Bağışıklık Vermeyen	2 Ay Bağışıklık veren	Tam Bağışıklık veren
Kadın	2	—	4	2
Erkek	—	2	2	3

Tablo : 21

Otovaksenle tedavi ettiğimiz 15 hastadan 1'inin özellik gösteren anamnez ve tedavisinin takdimi aşağıda yapılmıştır : Vaka : H. C. 36 yaşında evli, ev kadını. Bu hasta aft'lardan şikayetle 3'üncü defa kliniğimize başvurdu, 5 yıldan fazla bir süredir aft'lardan şikayetçi. Yapılan klinik muayenede 3 tane alt dudakta ve 1-5 mm. arası büyülükte, 1 tane de üst dudakta ve 5-10 mm. arasında büyülü gösteren 4 lezyon tesbit edildi. Aldığımız anamneze göre gastrointestinal sistem bozukluğu, besin allerjisi, travma, hormonal bir etken, etiyolojik ajan olarak görülmemiği için virütik ve bakteriyel sebepler düşünülmüştür.

Hastaya önce antibiyotik tedavisi uygulanmıştır. Ağızdan alınan muayene materyelinin kültürü elde edilerek bunun antibiyotik hassasiyet testi yapılmıştır. Etkili antibiyotiklerden eritromisin hastaya verilmiştir. Bu antibiyotiği kullanan hastamız aft'larının tekrarlaması üzerine bize gelmiş ve daha evvel elde edilen alfa hemolitik streptokok suşundan otovaksen hazırlanmıştır. Otovaksen tarafımızdan hastaya 2 aylık bir süre içinde 12 ampul olarak tatbik edilmiştir. Aşı sonrasında 6 ay süre ile her ay yapılan kontrollerde hastamızın ağızında herhangi bir aftöz lezyon tesbit edilmemiştir.

T A R T I Ş M A

Tekrarlayan aftöz stamotitlerin etiyolojisi hakkında bilgiler çok değişiktir. Bizim çalışmamızda ele aldığımız bakteriyel etiyoloji dışın-

da, üzerinde en çok durulan ajan virüslerdir. Aft etiyolojisinde en etkili görünen bu iki ajandan başka bir dizi sebep daha etken olarak gösterilmekte ve bunlara göre çok değişik tedavi metodu uygulanmaktadır. Erithame miltiforme, Steven-Jonson, Behçet sendromu gibi hastalıklarda ağızda aftöz lezyonlar meydana gelmemektedir. Bu durumda hastalar çalışmamızın dışında tutulmuştur. Erithema mültiforme ve Steven-Johnson hastalıklarında teşhise yarayacak spesifik laboratuvar bulguları mevcut olmadığı için bu hastalıkların teşhisi klinik görünüş ve anemnezlerine göre konulmuştur (22).

Otvaksen çalışmamızda etiyolojinin esasını teşkil eden bakteriyel ajanlarlarındaki görüşler değişiktir. Truelove : Her basit aftili ülserleşmenin, enfeksiyöz bir durum olduğuna dair inandırıcı sebeplerin bulunmadığını söylemektedir (40).

Aftili bir çok hastanın lezyonlarından hazırlanan saf kültürlerde alfa hemolitik streptokok izole edilmiştir. İzole edilen bu streptokollar kobay ve tavşanların, ağız ve cilt mukozalarında aftöz lezyonlar meydana getirilmiştir. Bu hayvanlarda meydana getirilen aftöz lezyonlar, insanlardakine benzeyen klinik ve histolojik bir görünüm ortaya koymuştur (5, 17).

Bir kısım araştırmacılar aftöz ülserlerden aldıkları muayene mäteriyelinden çeşitli streptokokları ve neisseria cinsi bakterileri saf kültür halinde elde etmişlerdir (17, 37, 38).

Bizim çalışmamızda identifiye ettiğimiz bakteri suşları da bu neticelere uygundur. Hastalardan elde ettiğimiz suşların % 59,4 ü çeşitli streptokoklar, % 33,3'ü ise neisseria'dır.

Shore ve Shelley, lokal tetrasiklin direnç gösteren aftili bir hastanın lezyonundan sefalosporinlere hassas olan alfa hemolitik streptokokların izole ettiklerini bildirmektedir. Bu hastanın kültüründe çok üreyen alfa hemolitik streptokoktan başka, az üreyen Neisseria suşu da identifiye edilmiştir (37).

Biz çalışmamızda en çok alfa hemolitik streptokok (15 hastadan 12'sinde) olmak üzere, Neisseria (10 hastada), Non hemolitik streptokak '5 hastada), Beta hemolitik streptokok (2 hastada), ve Haemophilus haemolyticus (1 hastada) identifiye etti. Genellikle alfa hemolitik streptokoklar patojen kabul edilmemekteyse de bu bakteriler yerlerini değiştirdikleri; kana, doku içersine geçmeleri halinde ve organizmanın direnci kırıldığı zamanlarda patogenite kazanmakta ve hastalık yapabilmektedir (3, 35).

Tekrarlayan aftöz stomatitlerin etiyolojisinde virüslerin etki derecesi geniş şekilde tartışılmaktadır. Blank ve arkadaşları, aftöz ülserlerin etiyolojisinde virüslerin tesirli olduğunu ispatlayamadıklarını bildirdiler 8). Zegarelli de virüslerin, aftör stomatitlerin etiyolojisindeki etkisini kabul etmemektedir 44). Basit aftili ülserleşmenin etiyolojisi Herpes simplex'e dayandırılmışsa da (40), Stark ve arkadaşlarının yaptıkları çalışmalarla bu iddia çürüttülmüştür (17). Salay ve arkadaşları ise, 8 ft vakasından adenovirus antijenlerini izole ettiklerini bildirdiler (34).

Çalışmamızda uyguladığımız otovaksen metodu ile ilgili kaynaklar sınırlıdır (27, 28, 37).

1974'de Shore ve Shelley, bir seri streptokok aşısının deri içi enjeksiyonu ile hastada klinik bakımından iyileşme sağlandığını bildirmiştir (37).

Nelson, aftili ülserlerin tedavisinde uyguladığı bir aşı tedavisinin gayet etkili sonuçlar verdiği nakletmektedir (28). Bu araştırmacılar, aşılama yoluyla tedaviyi hedef alan immunoterapi çalışmalarının başarılı sonuçlar verdiği ifade etmişler, ancak başarı süresinin ne kadar olduğu hakkında kesin bir bilgi vermemiştir (27, 37).

Bizim çalışmamızda hastalara 2 ay süre ile 12 ampul otovaksen tatbik edilmiştir. Hastalardan, bu tedaviye karşı alınan cevap değişik olmuştur. Bir kısım hastalarda tedavi sağlanamazken diğer bir kısmında 2 aylık bir süre bağışıklık sağlanmış, geri kalan hastalarda ise 6 aylık sürede yapılan kontrollerde bağışıklığın devam ettiği tesbit edilmiştir.

Çalışmalarımızda; suni kazanılan aktif bağışıklık metodunda kullanılmakta olan bir çok aşı içinden, öldürülmüş aşı şekli tercih edilmiştir. Bu aşılara «Bakterin» de denilmektedir. Yaptığımız otojen aşılar her hastadan elde edilen spesifik mikroorganizmalarla hazırlanmıştır. Suni kazanılan aktif bağışıklık, suni kazanılan pasif bağışıklığa oranla daha geç meydan gelir, fakat uzun müddet devam eder. Suni kazanılan aktif bağışıklığın süresi çok uzunur. Bazen devamlı olarak kalabilir (12, 30).

Çalışmamızda, her şahista aftlara etkili olan bakteri cinsi, sayı ve cins bakımından değişiklik göstermiştir. Bu da bir seferde hazırlanan otovaksenlerin tatbikatıyla, elde edilen bağışıklığın süresini ve başarı oranını düşürmektedir. Bizim çalışmamızda böyle bir nticie ortaya çıkmıştır : 15 Hastadan 5'inde devamlı 6'sında 2 aylık

bir süre bağılıklık sağlanmıştır. Diğer 4 hastada bağılıklık sağlanamamıştır. (Tablo : 20, 21) Otovaksen den elde ettiğimiz tedavi sonuçlarını, benzer çalışmalar rastlayamadığımız için tartışmak imkânını bulamadık. Çalışmamızda başarıyı düşüren sebepler arasında :

Otovaksende bulunan bakterinin daha virulan bir suşunun, otovaksende bulunmayan yeni bir bakteri suşunun vücutta meydana getirdiği infeksiyonlar, vücut direncini düşüren soğuk algınlığı, fazla sıcak, ruhi ve bedeni yorgunluk, az beslenme, vitamin eksikliği ve gebelik durumlarının meydana gelmesi gibi etkenler sayılabilir.

Bağılıklığı sağlamaya engel olan bu şartları ortadan kaldırmak için en elverişli metod iki ayda bir aftör lezyondan alınan muayene maddesinden elde edilen bakterilerden hazırlanan aşılardır. Her 2 ayda bir yeniden hazırlanıp uygulanan bu aşılarda bağılıklık mekanizması stimüle edilebilir, ayrıca aftöz stomatite etken olan yeni bakterilere karşı da vücutun bağılıklık kazanması sağlanabilir (12, 28, 30).

Yukarıda da belirttiğimiz gibi aftör stomatitlerde otovaksen uygulanmasıyla ilgili literatür bulunmadığı için, elde ettiğimiz bulguların tartışmasını kesin olarak yapamadık. Ancak aföz stomatitlerin kadın-erkek cinslerindeki meydana geliş sıklığı açısından yaptığımda incelemede 65 tekrarlayan aftöz stomatitli hastadan 42'inin kadın % 64,62, 23'ünün erkek olduğu % 35,38 tesbit edilmiştir. Bu sonuç, daha önce aftöz stomatitlerin kadın erkek cinslerindeki meydana geliş sıklığını inceleyen literatüre uygun bulunmuştur. Otovaksen uyguladığımız 15 hastanın ise 8 % 54,4'i kadın, 7 (% 45,6)'i erkektir. Bu bulgu ise kadın erkek arasındaki orana göre, düşük bulunmuştur. (Tablo : 2)

Aftaların ağızdaki dağılışları da literatür bilgilerine uymamaktadır. Literatür bilgiler lezyonların en çok yanak ve dilde görüldüğünü bildirmektedir (22). Bizim çalışmamızda 15 hastadaki aftöz lezyonların dağılışı ise şöyledir : Dilde % 50, dudakta % 26, yanakta % 22, dişetinde % 2. (Tablo : 5) Bu bulgularımız literatür bilgisine uygun olarak değerlendirilmiştir.

Tekrarlayan aftöz stomatitlerin tedavisinde antibiyotiklerden de faydalansılmıştır (40). Ancak antibiyotiklerin tekrarlayan aftöz stomatitlere etkisi kesin değildir (37, 40).

Shore ve Shelley, aftılı hastalarda tetrasiklin kompresleriyle yapılan tedavilerin iyileşme sağlayamadığının bildirmiştir (37).

Ancak tetrasiyklin grubu antibiyotikler, nüks'leri ortadan kaldırmasına rağmen ülserasyon şiddetini ve süresini azaltıcı etkileri ile faydalı olmaktadır (40). Tetrasiyklin ile tedavide 3-4 gün müddetle 250 mgr.lık dozlar ağızda 2cc. su ile çalkalanarak günde 4 defa alınmalıdır (40).

Çalışmamızda hastalardan elde ettiğimiz suşların hassasiyet deneylerini yaparak önce hastalara etkili antibiyotikler verilmiştir. Çalışmamızda, 15 hastadan bakteri izole edemediğimiz 2'si dışında, 13 tanesine otovaksen tedavisinden önce antibiyotik tedavisi uygulanmıştır. Hassasiyet deneyleri sonunda tesbit edilen etkili antibiyotik çeşitleri (Tablo : 16) bu konudaki diğer çalışmalarla uygun çıkmıştır (13, 19, 20, 38). Hastalarımıza ilaç verirken çeşitli yan etkileri olan kloramfenikol kullanılmamıştır (31). Alfa, beta ve nonhemolitik streptokoklarla, neisseria suşlarına : Eritromisin (12 hasta), Haemophilus haemolyticus identifiye ettiğimiz (1 hasta da) tetrasiyklin verilmiştir (Tablo : 15).

Antibiyotiklerle aft tedavisini hedef alan çalışmalarla ilgili literatürün tetkikinden şu sonuç çıkmıştır : Antibiyotikle tedavide ölçü; aftöz ülserasyonlarının şiddetini ve süresini azaltmak, sikatrizasyonu hızlandırmak olmuştur (40).

Bizim yaptığımız antibiyotik tedavilerini bu amaca göre değerlendirdiğimizde; hastaların hepsinde, aftların daha az ağrılı geçmesi ve süratle sikatrize olması sağlanmıştır. Bu bakımdan Lehner ve Truelove'un, elde ettiği tedavi sonuçlarına benzer neticeler almıştır (40). Ancak bizim tedavi amacımız, aftların tekrarını önlemek olduğu için, antibiyotiklerin tedavideki etkilerini bu amaca göre incelediğimizde sonuç başarısız olarak değerlendirilmiştir.

Antibiyotik tedavisinden sonra aftları tekrarlayan bu hastalara otovaksen tedavisi tatbik edilmiştir. Çalışmamızda, hastalarımızın hepsinde, antibiyotik tedavisinden sonra aftlar tekrar meydana gelmiştir. Bu durum literatür bulgularına uymaktadır (37, 40).

Aybaşı, gebelik, aybaşı sonrası zamanlarda aftör ülserasyonlarının meydana gelmesi, bu ülserlerin etiyojısına hormonların etki yaptığıını düşündürüse de bu iddia kesinlik kazanmamıştır (44). Çalışmamızdaki 65 hasta içinde bulunan 42 kadın hastadan aldığımız anamnezlerde 16 kadında, aybaşı zamanları ve aybaşı sonrasında aftların nüksettiği, 9 kadın hastada menopozi döneminde daha sık-

aftların olduğu tesbit edilmiştir. Bu neticeler literatüre uygun sonuç olarak değerlendirilmiştir (44).

Geikin çeşitli sebeplerle meydana gelen stomatitleri akupunktur metoduyla tedavi ettiğini bildirmiştir (15). Kürsümüzde yapılan çalışmalarla, tekrar eden aftöz stomatitleri olan bir grup hastaya tedavi amacıyla, akupunktür anestezisi uygulanmıştır. Bu çalışmalar sonunda aftlarda akut devrenin ağrısız geçmesi sağlanmaktadır. Bu hastalarda, aftöz lezyonlar tamamen kaybolmamış ancak normalde göre süratli sıklatıze olmuş, ağrılar azalmış ve iyileşme çabuklaşmıştır. Bu neticeler, Geikin'in akupunktürle stomatit tedavisinde elde ettiği başarılıara uygun bulunmuştur (28).

Sonuç olarak etiyolojisi değişik sebeplere dayanan ve tedavisi güçlükler gösteren, tekrarlayan aftöz stomatitlerin immunoterapi yoluyla iyileştirilmesi amacıyla yapılan otovaksen uygulamaları % 30 gibi oldukça başarılı bir sonuç vermiştir. Bu oranın dışında kalan hastalarda da geçici sürelerde bağışıklık sağlanmıştır. Günümüzde tedavi metodlarının genellikle aftları her tekrarlayışında kısa sürede tedavi etmeyi amaçladığını gözönüne alırsak otovaksenin geçici bağışıklık sağladığı hastaları da başarılı şekilde tedavi edilmiş vakalar olarak sayabiliriz.

Ö Z E T

Aldığımız anamneze göre etiyolojilerini, bakterilerle bağlılığımız 15 tekrarlayan aftöz stomatitis vakasını otovaksen tatbik ederek tedavi ettik.

Otvaksenlerde, her hastadan elde ettiğimiz spesifik bakterilerin kültürünü kullandık.

Hazırladığımız otovaksenleri 12 ampul halinde ve 2 aylık bir süre içinde tatbik ettik. Aşilar 5'er gün ara ile tarafımızdan hastaya (kol derisi altına) uygulandı.

15 Hastadan alınan muayene materyelinden 2'sinde bakteri üremedi. 13 Hastada üreyen bakterilerle hazırladığımız otovaksenlerin tatbiki sonunda elde ettiğimiz tedavi neticeleri şöyledir :

Otvaksen uygulanan 2 hastamızda, bağışıklık sağlanamamış ve gerek aşılama sırasında, gerekse aşılamanadan sonra aftalar tekrar çıkmağa devam etmiştir.

6 Hastada aşılamanadan sonra 2 ay süre ile bağışıklık sağlanmış ve daha sonra tekrar çıkmağa başlayan aftalar tedavi öncesindekilerle oranalı daha az ağrılı olmuştur.

DURUM 5 Hastada aşılamadan sonra tam bir bağışıklık sağlanmış ve aftaların çıkması önemlidir.

Netice olarak sebebini bakterilere bağlılığımız aftaların tedavisinde, hazırları-
şılı ve tatbikatı zorluklar gösteren otovaksen uygulaması, ısrar eden aftöz ulcus
vakalarında denenmeye değer bir tedavi metodu olarak kabul edilebilir.

LITERATÜR

- 1 — Addy, M., Dolby, A. E. : Aphous ulceration the antinuclear factor, J. Dent. Res. 51 : 6, 1594-5, 1972.
- 2 — Aközsoy, F., Konukman, E. : Ağız Hastalıkları I. cilt Yelken Matb. İst., 1972.
- 3 — Anğ, Ö. : Periodontal hastalık ve mikrobiyoloji, Dişhek. Derg. 4 : 3, 391-397, 1973.
- 4 — Ataman, B. : İmmunoloji ve Dişhekimliği, Dentroral, 5 : 19-20, 32-38, 1973.
- 5 — Barile, M. F., Graykowsky, E. A., Driscoll, E. J., Riggs, D. B. : L from isolated from recurrent aphous stomatitis lesions, Oral Surg., Oral Medicine and Pathology, 16 : 1395-1402, 1963.
- 6 — Bickley, H. C. : Immunity and Oral Disease: a synopsis of the science of immunity, the journal of the American Dental Association, 79 : 2, 368-374, 1969.
- 7 — Bishop, P. E. F., Harris, P. W. R. and, Trafford, J. A. P. : Oestrogen treatment of recurrent aphous mouth ulcers, Lancet, 1 : 1345, 1967.
- 8 — Blank, H., Burgeon, C. F., Coriell, L. L. and, Scott, T. F. M. : Recurrent aphous ulcers, J. A. M. A., 142 : 125, 1950.
- 9 — Bourdial, J. : 3 Cases of chronic buccal aphthosis treated by spesific desensitization, Ann. Otolaryng. 83 : 803-5, 1966.
- 10 — Cooke, B. E. D. : Rec. Oral Ulc., Br. J. Dermatol., 81 : 159-161, 1969.
- 11 — Cetin, E. T. : Muhtelif aşıların hazırlanış özellikleri, Eczacılık Bülteni, 4 : 68-74, 1963.
- 12 — Cetin, E. T. : Genel ve Pratik Mikrobiyoloji, Sermet Matb., İstanbul, 1974.
- 13 — Cetin, E. T., Ang, Ö., Törecl, K. : 1968-1969 yıllarında izole ettiğimiz 1333 bakteri suşunun antibiyotiklere hassasiyeti, Tıp Fak. Mec. İst., 33 : 615-628, 1970.
- 14 — Dinçsoy, N. : Akupunktür anestezisinin üstünlükleri ve neuro-chirurgie, özel görüşme, 1974.
- 15 — Geikin, M. K. : Acupuncture in treatment of periodontitis and stomatitis, Stomatologija (Moskova), 47 : 25-7, 1971.

- 16 — Gorlin, R. J., Goldman, H. M. : Thoma's Oral Pathology, sixth Ed. the C. V. Mosby, Comp., 1970.
- 17 — Graykowsky, E. A., Barile, M. F., Boyd, L. : Recurrent aphthous stomatitis. J. A. M. A., 196 : 637-644, 1966.
- 18 — Jacobi, A. : Stomatitis neurotica chronica, Tr. A. Am. Physicians., 9 : 279-287, 1894.
- 19 — Kasimoğlu, Ö., Dağoğlu, T. : Kronik osteomyelit vakalarından izole edilen bakteriler ve antibiyotiklere hassasiyetleri, İst. Tıp Fak. Mec., 1 : 48-53, 1975.
- 20 — Konukman, E. : Dişten menşeyini alan cerahatlanmalarda aerop ve anaerop bakterilerin izolasyonu, identifikasiyonu ve antibiyotiklere mukavemetleri, Doktora tezi, Çetit Matb., 1964.
- 21 — Konukman, E. : Dermatozlarda ağız belirtileri, Dişhek. Derg., 2 : 4, 390-395, 1971.
- 22 — Konukman, E. : Ağız hastalıkları cilt II, Tan Ofset İst., 1972.
- 23 — Konukman, E., Erdoğan, O. : Dişhekimliğinde akupunktür, İ. Ü. Dişhek. Fak. Derg., 8 : 2, 142-147, 1974.
- 24 — Kutscher, A. H., Zegarelli, E. V. and, Hyman, G. A. : Pharmacot-herapeutics of Oral Disease. Mc. Graw-Hill London, 1964.
- 25 — Mathe, G., Pouillart, P., Schwarzenberg, L. : Essais d'immunotherapie active dans la leucémie aigue lymphoïde, Presse médicale. 2 : 9, 557-562, 1973.
- 26 — Mathe, G., Schwarzenberg, L. : Approches immunologiques du traitement des cancers chez l'homme: Bulletin de cancer (Paris), 58 : 1, 33-54, 1967.
- 27 — Maupas, Ph. : Changes in serum level of Australia antigen by nonspesific immuno-stimulation. Nouvelle Pres. Med., 1 : 47, 3204, 1972.
- 28 — Nelson, R. : Recurrent aphous ulcers, Med. J. Aust., 13 : 1, 660-661, 1972.
- 29 — Oliver, H. R. : Traitement de biologie appliquée «Les diagnostics microbiologiques», Librairie Maloine, Paris, 1963.
- 30 — Öktem, Z. : Tıbbi bakteriyoloji, I. cilt, 2. baskı Kutulmuş Matb., İst., 1959.
- 31 — Pennington, G. W. : Dişhekimliği yönünden farmakoloji, Türker, K. ve Kayaalp, O. nun çevirisi, A. Üni. Basım evi, 1968.
- 32 — Rossion, P. : Elektrikle bayıltma çağrı başlıyor, çeşititir, Bili mve Teknik, 6 : 41-43, 1973.
- 33 — Ryan, T. J. : Periadenitis mucosa necrotica recurrens, Proc. R. Soc. Med., 59 : 256, 1966.
- 34 — Sallay, K. : Adenovirus isolation from recurrent oral ulcers, J. Periodonti, 44 : 10, 712-714, 1973.

- 35 — Serter, F., Bilgehan, H. : Klinik mikrobiyoloji, 2. baskı, Ege Üni. Matb., izmir, 1972.
- 36 — Ship, I. : Inheritance of aphthous ulcers of the mouth, J. D. Res., 44 : 837-844, 1965.
- 37 — Shore, R. N., Shelley, W. B. : Treatment of aphthous by of intralesional streptococci, Arch. Dermatol., 109 : 3, 400-402, 1974.
- 38 — Sölen, A. : Çeşitli ağız hastalıklarında ve normal şahıslarda ağızda bulunan haemophilus cinsinden bakteriler, İ. Ü. Dişhek. Fak. doktora tezi, ist., 1974.
- 39 — Töreci, K. : Muayene maddelerinden izole edilen Haemophilus cinsinden hemolitik bakterilerin çeşitli özellikleri, Tıp Fak. Mec., ist., 34 : 545, 1971.
- 40 — Truelove, S. C. : Treatment of aphthous ulceration of the mouth, Brit. M. J., 1 : 603-607, 1959.
- 41 — Vincendon, D. : Acupuncture, Çinlilerin iğne tedavisi ve ilim, Dr. 22 : 3-6, 1973.
- 42 — Vincendon, D. : Mucize iğnelerin hikâyesi, çeviri, Dr. 23 : 3-7, 1973.
- 43 — Walker, J. : Aphthous ulceration and vitamin B12 deficiency, Brit. Dent. J., 11 : 165-170, 1973.
- 44 — Zegarelli, E., Kutscher, A., Hyman, G. : Diagnosis of the mouth and jaws, Philadelphia, 1969.